

de raadgivende Meningstilkendegivelser og deres Betydning for Forbundet. Udvalget vedtog enstemmigt Protokollen.

I Udvalgets, af den græske Delegerede *Politis* affattede, Beretning til Forsamlingen gøres der opmærksom paa, at den amerikanske Forfatning ikke kender til at afæske Domstolene raadgivende Tilkendegivelser, og at det derfor ikke er underligt, at der har kunnet opstaa Misforstaaelse vedrørende dette Punkt, saa meget mere som den af Raadet i disse Sager fulgte Fremgangsmaade næsten er den samme, som følges med Hensyn til egentlige Retssager. Misforstaaelse synes ogsaa i de Forenede Stater at have hersket med Hensyn til den Virkning, Raadet kan tillægge disse Tilkendegivelser, idet det var blevet hævdet, at de kunde falde ind under Pagtens Art. 13, sidste Stykke, saa at Raadet maaske endog kunde paalægge Forbundsmedlemmerne at gribe til Vaaben for at gennemføre den. Dette er imidlertid forkert, idet den anførte Artikel kun angaar egentlige Kendelser. Raadgivende Tilkendegivelser derimod gives kun paa Raadets eller Forsamlingens Anmodning og kun for at vejlede Forbundets Organer. De er ikke bindende. Ifølge Art. 13, sidste Stykke, kan Raadet iøvrigt kun stille Forslag om, hvilke Skridt der vil være at foretage for at gennemføre en Kendelse; men det kan ikke paalægge Staterne at tage Skridt, der vilde være i Strid med deres traktatmæssige Forpligtelser.

Rapportøren gjorde i Forsamlingen Rede for Protokollens Indhold. Den vedtoges enstemmigt uden Omtale den 14. September.

Protokollen blev under Forsamlingen undertegnet af følgende Stater: Tyskland, Australien, Østrig, Belgien, Bolivia, Brasilien, Bulgarien, Kanada, Kina, Columbia, Chile, Kuba, Danmark, Spanien, England, Finland, Frankrig, Grækenland, Guatemala, Haiti, Indien, Irland, Italien, Japan, Letland, Liberia, Luxemborg, Nicaragua, Norge, Nederlandene, Ny Zeeland, Panama, Paraguay, Peru, Polen, Portugal, Rumænien, Syd Afrika, Salvador, den serbisk kroatisk

slovenske Stat, Siam, Sverige, Schweiz, Czekoslovakiet, Ungarn, Uruguay og Venezuela.

Fra dansk Side maa det anses for et meget stort Fremskridt, at man nu synes at være naaet til, at de Forenede Stater kan slutte sig til Domstolen.

III. Dommerlønninger m. m.

Forsamlingen vedtog under Forudsætning af, at Ændringerne til Statuten traadte i Kraft, at Domstolens Medlemmer aarligt lønnes med 45 000 fl., og at der ydes Formanden et særligt Honorar af 15 000 fl. om Aaret og Næstformanden 100 fl. om Dagen, naar han fungerer, dog ikke over 10 000 fl. om Aaret. Under samme Forudsætning vedtoges ogsaa et Reglement angaaende Medlemmernes og Retsskriverens Rejseudgifter.

IV. Valg af Dommere.

I Anledning af at to af Dommerne, *M. Weiss* og Lord *Finlay*, ved den faste Domstol var afgaaet ved Døden, skulde der i Aar vælges to nye Medlemmer i deres Sted. Ifølge Domstolens Statut Art. 14 skal ledige Pladser besættes paa samme Maade som ved det første Valg, og de nye Medlemmer vælges saaledes, at de indtræder i Forgængerens Plads og fuldfører dennes Funktionstid. I Henhold til Statutens Art. 4 vælges Domstolens Medlemmer af Raadet og Forsamlingen paa Grundlag af en Liste af Personer, der foreslaas af hvert Lands Gruppe af Dommere ved den permanente Voldgiftsret i Haag.

Valget fandt Sted i Forsamlingen den 19. September og foretoges efter lignende Regler som Valget i 1921. Der var 52 Stater repræsenteret, og til at opnaa Valg krævedes een Stemme over Halvdelen. Ved Afstemningen opnaaede Englænderen, Sir *Cecil Hurst*, 40 Stemmer og Franskmanden *Henri Fromageot* 37 Stemmer.

Formanden gav derefter Meddelelse om, at de samme to Kandidater havde opnaaet Flertal i Raadet, hvorefter han erklærede dem for valgt til Medlemmer af Domstolen i Stedet for Medlemmerne *Weiss* og *Finlay*.